

PRIS KR. 70,-

2006

MUSIKK PÅ KAMPEN

— EN KALENDER FRA KAMPEN HISTORIELAG

DU SITTER NÅ OG BLAR I KAMPENKALENDEREN 2006 som vi håper du vil ha glede av! Temaet for årets kalender er «Musikk på Kampen», og her var det mye å ta av. Musikk har vært en viktig del av Kampenfolks liv opp gjennom årene, fra klimpring på piano, gitar, fiolin eller trekkspill i trangbodde leiligheter til konserter i kirken og på menighetshuset. Kampen har fostret mang en musiker, fra glade amatører til folk som på en eller annen måte har gjort musikk til levebrød. Det startet ofte i skoletiden, og Kampen skole har vært et viktig utgangspunkt for mange. Det er nok å nevne skolekorpsset, som i år feirer 100 år. Men skolen har også kunnet skilte med eget strykeorkester, rytmeorkester samt diverse kor – mye takket være entusiastiske lærere og foreldre som har bidratt med tid og kunnskap.

Skolen har tradisjonelt jobbet tett mot Kampen kirke, den andre kulturbæreren på Kampen. «Kulturkirken» på Kampen har opp gjennom årene bidratt mye til Kampens rike musikkliv. Går vi litt tilbake i tid var menighetshuset en av de viktigste arenaer for Kampens små og store musikere. Diverse kor, orkestre og andre musikere har opp gjennom årene benyttet menighetshuset som øvingslokale, og mang en nervøs musiker har debutert foran et lydhørt publikum i Kampen menighetshus. I «gamle dager», før TV og andre «tidstyver» stjal mye av kvelden, var det ikke uvanlig med fullsatt hus ved konserter i menighetshuset.

Vi har i denne kalenderen forsøkt å presentere musikklivet på Kampen opp gjennom historien. Det er selvfølgelig ikke mulig å dekke alle i en kalender på 12 måneder og med like mange hovedtemaer. Vi har lagt vekt på å vise en bredde i type musikk, arrangementer og utøvere, samtidig som vi har prøvd å presentere både kjente og litt mindre kjente musikere. Vi håper du finner noen interessante historier i kalenderen og at du kanskje får vite noe du ikke visste fra før. God lesning!

REDAKSJONEN

HAR DU ET GAMMELT BILDE FRA KAMPEN?

Vi i Kampen Historielag er interessert i bilder som dokumenterer dagligliv på Kampen. Dette kan være bilder både fra arbeid og fritid eller bilder av bygninger eller miljøer slik de så ut før i tiden. Det er fint om bygninger eller personer på bildene kan identifiseres og om bildene kan tidfestes. Dersom du har et eller flere bilder som du tror kan være av interesse for historielaget, ber vi deg ta kontakt med oss.

UTGITT AV:

KAMPEN HISTORIELAG, BØGATA 21, 0655 OSLO

I REDAKSJONEN:

GRO ASCHIM (STYRELEDER), CHRISTINE BERGH-SMITH, SVERRE SYVERSEN, LASSE SOLBERG, ARNE BJØRNDAL,

VILHELM THILESEN (LAYOUT).

TRYKK: PROGRAFIA AS

OPPLAG: 750

KAMPEN HISTORIELAG TAKKER ALLE BIDRAGSYTERE.

Thorbjørn Egners egen illustrasjon til forsiden av boken «Musikantene kommer til byen».

THORBJØRN EGNER ble født i 1912 og hadde en eldre søster og en bror. Familien bodde i Normannsgata 5 og hadde kolonial i første etasje. Bestefaren og en onkel hadde dessuten kolonialbutikker andre steder i byen.

Egner vokste opp på et Kampen som var en fattig østkantbydel i 1910-20 årene. I noen av bakgårdene var det smånæring, verksteder eller kanskje grisehold til egen matauk.

I Normannsgata 5 var det bakeri, stall med 2 hester, høyloft og vognskjul. Her kunne unge leke sirkus, spille teater og ha orkester. Thorbjørn spilte banjo.

Thorbjørns familie hørte nok til blant de bedrestilte, men oppveksten på Kampen og feriene på landet har sikkert preget ham slik han alltid har diktet om «vanlige» folk og uvanlige dyr.

Han tok etter hvert Kunst- og Håndverksskolen og arbeidet bl.a. som reklametegner og plakatomaler. Han var opptatt av teater og begynte å dikte og lage viser for barn. Fra 1945 var han med i barneprogrammer i radio, og i denne perioden kom Karius og Baktus til verden – i 1949 som bok.

For 50 år siden, i 1955 kom Thorbjørn Egners store klassiker «Folk og røvere i Kardemomme by», og vi på Kampen vil gjerne tro at barn- domsminnene fra bydelen har inspirert – for her fantes både trikk, en arrest, politi, bakerier og ganske sikkert noen røvere.

SKREVET AV SVERRE SYVERSEN

Kampenjazz med nesten ren Kampenbesetning: Rob Waring (kampegutt) på vibrafon, Sverre Gjørvad (kampegutt) på trommer, Petter Wettre (nesten kampegutt) på saksofon, Kåre Garnes på bass (kampegutt) og Jørn Øien på piano.

DET SVINGER MINST 30 GANGER i året fra Kampenjazzens hyggelige lokaler på Kampen Bistro. Marit Lauten (det lille bildet under) som startet det hele for mer enn fem år siden, har fortsatt full tenning og varsler at flere kjente navn vil være med og drysse sine toner over byen og bydelen i år. Marit forteller at Kampenjazz ble startet høsten 2000 for å bøte på det hun og mange mente var et mangelfullt tilbud av gode jazzsteder i byen. I takt med økt popularitet har tallet på konserter økt jevnt og trutt. I dag er det mellom 50 og 60 medlemmer som synes tilbudet er så bra at de har tegnet seg som betalende medlemmer.

– Og det er ikke bare folk fra Kampen som kommer på konsertene, sier Marit. Når ryktet går om gode navn og fet musikk, valfarter folk fra hele byen til jazzklubbens konserter på Kampen. Og det er da heller ikke hvem som helst som har stått på klubbens scene siden starten; danske Cæcilie Norby, Arild Andersen, Jon Christensen, Marie Bergmann, Odd Riisnæs, Bjørn Kjellemyr er bare noen av jazzstørrelsene.

Og hør om ikke Marit også har noen overraskelser for årets sesong: – Det er faktisk mange kjente artister som tar kontakt og sier at de har veldig lyst til å opptre i klubben. Jeg håper og tror at både Karin Krog og Sidsel Endresen vil gi konserter hos oss i år.

Marit Lauten

LES MER PÅ: WWW.KAMPENJAZZ.NO

SKREVET AV ARNE BJØRNDAL

Kampen KFUMs orkester Arioso i 1933. Foran fra venstre: Rolf Fredner, Erling Nordlie, Arvid Fladmoe, Godvar Hagan, Odd Nordby, Nils Kinnerød. Bak fra venstre: Josef Nordby, Rolf Bjørnebekk, Einar Sjølie, Andreas Tjernevold, Toralf Kinnerød.

ORKESTERET ARIOSO ble dannet i 1927 av fire spilleglade ungdommer fra Kampen. Stifterne var Erling Nordlie, Nils og Toralf Kinnerød og Godvar Hagan. De rekrutterte flere kampegutter, og fikk med plass et ensemble på fire fioliner, klarinett, fløyte og piano. Gjennomsnittsalderen var ca. 17 år. Den 12 år gamle Arvid Fladmoe på fiolin var en av de første som ble rekruttert. Han ble senere en anerkjent fiolinist og dirigent. Fladmoe debuterte som dirigent for Arioso, men ble senere enda mer kjent som konsertmester ved Nationaltheatret og kapellmester ved Den norske Opera. Et annet profilert medlem av orkesteret fra denne perioden var den senere kjente komponisten Knut Nystedt, som også var orkesterets dirigent gjennom flere år.

Til å begynne med var orkesteret tilknyttet Kampen KFUM, og guttene fikk sitt faste øvingslokale i menighetshuset på Kampen hver lørdag ettermiddag. Kampen menighetshus ble orkesterets tilholdssted de første 25 årene. Det var også her de hadde sitt første spilleoppdrag i april 1928. Underholdningen samlet fullt hus, takket være oppsetting av store, fargeglade plakater over hele Kampen, samt forhåndssalg av billetter. Repertoaret besto i begynnelsen av lettere underholdningsmusikk og lettere klassisk musikk «av en slik vanskelighetsgrad at medlemmene maktet det med sine relativt sparsomme ferdigheter», ifølge beretningen i Ariosos 50-års-jubileumshefte.

Det varte ikke lenge før orkesteret ble kjent blant andre menigheter i byen, og snart strømmet forespørselene om spillejobber inn. For spilleoppdrag utenfor Kampen menighet ble det besluttet å ta et honorar på kr. 10,- pr. opptreden, og med opptil tre spillejobber på en lørdag eller søndag kveld, holdt disse pengene faktisk liv i orkesteret frem til slutten av 2. verdenskrig.

I de ellers harde tredveåra og ikke minst under krigen da profesjonelle musikere streiket, hadde amatørorkesteret stor aktivitet, med mange turer og konserter. I denne perioden ble det avholdt en rekke konserter sammen med sangkor, ofte med ungdomskoret Cantica fra Kampen eller Immanuelkirkens kor. I tillegg til orkestervirksomheten stilte orkesteret også med eget fotball- og skøytelag!

Etter krigen var Arioso omtrent det eneste som var igjen av Kampen KFUM. Orkesteret søkte i 1952 om å bli tilknyttet Kampen menighet, men uenighet rundt valg av repertoar gjorde sitt til at dette ikke ble noe av. Orkesteret ønsket å stå fritt til å spille hva de ville, og henvendte seg i stedet til Oslo KFUM i Møllergata 1. Her ble de tatt i mot med åpne armer, og orkesteret flyttet dermed fra Kampen. I 1982 sluttet orkesteret å være en underavdeling til Oslo KFUM. I 1980 endret Arioso navn til Oslo Amateursymfoniorkester, og orkesteret er i dag kjent under navnet Oslo Symfoniorkester.

KILDER:

JUBILEUMSHEFTET «KFUM-ORKESTERET ARIOSO 50 ÅR»

EGIL NORDLIE

OSLO SYMFONIORKESTERS HJEMMESIDE

SKREVET AS GRO ASCHIM

Kampen skoles strykeorkester i Filmsalen på Kampen skole. Bildet er antakelig tatt til 10-årsjubileet i 1959. Dirigent Jacob Gerrmann til høyre. Solveig Olsen, som sitter lengst til høyre i fremste rekke, ble senere Oslos første kvinnelige politibetjent. Grete Letting sitter som nr. 2 fra venstre i bakre rekke, og Solfrid Hjelmberg Gundersen sitter i bakre rekke til høyre for banneret. Egil Nordlie bak ved pianoet.

FRA 1949 OG TIL UTPÅ 1960-TALLET hadde skolen et strykeorkester. Bildet er antakelig tatt til 10-årsjubileet i 1959. Strykeorkesteret hadde en fast besetning med fioliner, cello, kontrabass og piano.

Jeg ble aspirant i 1954, da var jeg 8 år. Orkesteret hadde egne instrumenter, og jeg fikk en liten kvartfiolin. Den spilte jeg på det året jeg var aspirant. Læreren min het Johs. Hindar, fiolinist i Filharmonien. Da jeg begynte samspillet, fikk jeg fiolinen til bestefaren min. Noter hadde jeg lært hjemme, men de fleste lærte noter samtidig med at de spilte. Dirigenten het Jacob Gerrmann. Han var tysk, fiolinist i Filharmonien han også. Vi barna oppfattet ham både som streng og sint. Selv om det hendte at han delte ut sjokolade på øvelsene, brakk han også noen dirigentstokker på notestativet. Jo eldre jeg blir, jo mer imponert blir jeg over Gerrmann og de foreldrene som drev orkesteret frivillig.

Vi var nok ikke alltid lette å få til å konsentrere oss om musikken i stedet for å skravle sammen. Det jeg husker mest av hva vi spilte var *Barcatola* fra Hoffmanns Eventyr og *Astrid, mi Astrid*. Ellers kan jeg huske hvor høytidelig det var å holde konsert i Universitets Aula i Oslo. Da følte vi oss ganske flinke og spesielle. Marsjerte gjennom Oslos gater gjorde vi også på *Sangens og musikkens dag* hvert år.

Vi lærte faktisk både å spille på disse vanskelige instrumentene og å spille hver vår stemme i samspillet under ledelse av en dirigent. Gjennom enkle arrangementer av store komponister som Beethoven, Brahms, Haydn, Mozart m.fl., ble vi kjent med – og glad i – klassisk musikk. Og jeg tror slett ikke det låt så verst. Vi kunne sikkert konkurrere med guttemusikken i musikalsk kvalitet.

Med strykeorkesteret kom vi ut i verden, men mest ble vi kjent i Norge. Reiser var ikke vanlig for folk på Kampen den gangen. Min første reise utenlands var en søndagstur med buss til Arvika. Vi spilte i et lokale der og kjøpte godteri i en kiosk. Jeg kjøpte en Dajm og husker at det regnet noe alvorlig.

I 1957 var vi på turne på Sørlandet. I Arendal spilte jeg solo, *Träumerei* av Robert Schumann, akkompagnert på piano av min venninne Unni. Etterpå fikk jeg en krone av en dame som syntes at jeg hadde vært flink.

Sommeren 1959 reiste vi på turne fra Hamar og helt til Dombås. Vi spilte alle steder og overnattet på ungdomsherberger. Da vi kom til fjells, ble jeg veldig skuffet. Det var helt vanlig bakke og ikke så spesielt som jeg hadde forventet. På den turen hadde vi med oss trekkspiller Lasse Johannesen. Han spilte *Fjellbruden* på alle konsertene. (Vi vet fremdeles ikke om han kunne flere stykker.)

På Kampen skole var det selvsagt et rikt musikkliv på 1950-tallet. Vi hadde konserter i kirken og på skolen, og da spilte guttemusikken og strykeorkesteret. Kampen Barnekor sang, og diverse solister deltok med sitt. Miljøskapende og trygt, et sted å lære og å være.

SKREVET AV GRETE LETTING - MED HJELP AV SOLFRID HJELMBERG GUNDERSSEN

Skolemusikken har i hundre år satt sitt preg på Kampen og byen. I forbindelse med årets jubileum legger korpset opp til stor aktivitet med flere konserter og opptog.

KAMPEN SKOLES MUSIKKORPS JUBILERER! I 100 år har korpset spredt glede og skapt feststemning i bydelen vår. I dag spiller korpset en viktig rolle enten det er 17. mai, Kjempedager her på Kampen, julegrantenning eller vinterfestival vi snakker om. Årets jubileum vil bli markert med mange små og store aktiviteter i nærmiljøet, til glede for alle kampianere, lover korpsetes leder Håvard Haukdal.

Korpset har i dag drøyt 40 medlemmer spredt på alt fra fløyte, via trommer til baryton og trompeter. Og medlemsveksten har vært god de siste årene. Men slik har det ikke alltid vært. Populariteten og oppslutningen om korpset har gått i bølgedaler, sier Haukdal.

Det var Willam Farre som i 1906 stiftet det aller første guttemusikkorpset ved Kampen skole. Allerede ett år senere talte korpset 84 gutter og var dermed byens største. Bare Møllergata skole var tidligere ute med skolekorps i Oslo.

På 1920-tallet fikk skolekorpsevene i hovedstaden en nedgangstid. Flere av korpsevene, også Kampen skoles guttemusikkorps, ble nedlagt. Men allerede i 1923 var det på'n igjen. Den energiske læreren, Chr. O. Rasch, samlet 32 gutter. På rekordtid ble instrumenter, noter, og enkle wuniformer skaffet til veie. 17. mai 1924 stilte korpset til feiring i nye korte skinnbukser og strikkede gensere.

På mange måter er det snakk om flere korpsjubileer i år, for både skolekorpset, Oslo Janitsjar og Kampen Janitsjar kan trekke sine historiske røtter tilbake til oppstarten i 1906. Derfor har da også de tre korpsevene gått sammen om prosjektet «Hornmusikk i 100».

- Det skal bli et spennende korpsår på Kampen og omegn, lover Håvard Haukdal.

SKREVET AV ARNE BJØRNDAL

BLUES PÅ KJEMPEDAGENE 1981

Hartvik and the heartbreakers under oppvarming på Kjempedagene 1981.

PÅ 80-TALLET hadde bluesmusikken et stort oppsving i Norge med mange band og musikk en rekke steder i byen. På bildet ser vi «Hartvik and the heartbreakers» under rigging og prøve før gatefesten under Kjempedagene i 1981 da Kampen Vel feiret sitt 10-års jubileum. Scenen var i øvre del av Kampengata, og det var nok ennå tidlig kveld med de mange lydhøre krabatene på første benk. På scenen ser vi nærmest sjefen sjøl Tore Hartvik Kristensen i aksjon med vokal og munnspeil. Han bodde i flere år i «Slottet» øverst i Norderhovsgata. For øvrig var det Harald Evenby på bassgitar, Carsten Loly trommer og Knut Reiersrud på gitar. Knut var allerede da en mester på instrumentet, og han har siden utvidet området sitt til bl.a. kirkemusikk og etnisk musikk. Nå kan vi høre ham ukentlig i «Bluesasylet» på NRK P2 sammen med Knut Borge.

SKREVET AV SVERRE SYVERSEN

Ungdomsbilde av Ruth Kinnerød ved klaveret.

Orff-instrumenter blir demonstrert

på Fagernes og Vaset i helga. Det er fru Kinnerøds pianoskole fra Oslo som da kommer for å holde konserter, og en regner med at instrumentene vil bli nøye studert her som andre steder. Orff-instrumentene sies å egne seg utmerket ved undervisning i skolene, og det er første gang en får anledning til å høre dem her i Valdres.

De 10 musikkskoleelevene er i aldersgruppen 6–13 år, og foruten de nevnte instrumentene vil de spille blokkfløyte og piano — på pianoet skal en få høre helt opp til åtte-hendig spill.

Det er såleis litt av et musikkbegivenhet som forestår, og vi viser til annonse i dagens nr. og anbefaler konsertene på det beste.

RUTH KINNERØD (født 1911) flyttet fra Berlin til Oslo da hun var ca. 10 år gammel. Hun bodde i mange år i Jens Bjelkes gate 98 på Nedre Kampen. Ruth var meget musikalsk og fikk som ungjente pianoundervisning hos fru Olsen på Vålerenga. I mer voksen alder studerte hun klaver hos Mary Barratt-Due og Ivar Johnsen. Fra 18-års-alderen begynte Ruth å ta pianoelever for å spe på inntekten slik at hun kunne fortsette sin musikkutdannelse. De fleste barna i gården spilte hos henne.

Ruth flyttet i 1938 til Stabekk, der hennes mor hadde kjøpt et hus, og der tok hun også imot pianoelever. I 1939 giftet hun seg med Toralf Kinnerød, en av stifterne av orkesteret Arioso. Han var også dirigent for koret Cantica, der Ruth sang og etter hvert også akkompagnerte. Etter krigen overtok Toralf og broren Nils familiens hus i Norderhovgata 36B, et steinkast fra Kampen park, og der ble det innredet et rom til pianoundervisning i underetasjen. På grunn av stor pågang av elever, ble skolen etter hvert utvidet med et rom til slik at to elever kunne ha undervisning samtidig.

Hun drev pianoskolen på Kampen fram til 1962/63, og det var ikke få av Kampens barn som lærte å spille på Ruth Kinnerøds pianoskole. Selv underviste hun fast på onsdager. Barna startet gjerne med pianoundervisningen fra seks-sju-års-alderen og fikk en halv times pianoundervisning i uken. De flinkeste elevene ble rekruttert til lærere, og hun hadde fire-fem pianolærere på skolen på Kampen. En av elevene som senere ble pianolærer hos henne, var Egil Nordlie. Han minnes at han på midten av 1950-tallet pleide å ha med 30 kroner som betaling for en måneds pianoundervisning.

Ruth Kinnerød var forøvrig en foregangskvinne innen musikkundervisningen. Hun var antagelig den første i Norge som startet musikkopplæring på stavspill (xylofoner, klokkespill, slaginstrumenter, o.l.) etter ideer av den tyske komponisten og pedagogen Carl Orff. Slike instrumenter ble benyttet i undervisningen av barn i en musikalsk barnehage som hun også drev i én til to timer i uka. Egil Nordlie begynte som musikk lærer her sammen med en annen pianoelev, Even Ruud, som senere ble Norges første professor innen musikkterapi. Blant barna som ble undervist i musikkbarnehagen og senere også på pianoskolen, var Petter Nome, som siden ble et kjent fjes på NRK TV.

Ruth Kinnerød demonstrerte Orff-instrumenter i mange sammenhenger, også på TV. Hennes gode kontakter med NRK bidro til at mange av hennes elever opptrådte både i radioen og på fjernsynet, blant annet i Barnetimen. Egil Nordlie forteller at han spilte firhendig sammen med en annen elev, Bente Bakken, i ungdomsprogrammet «Ten-pluggen» i 1962.

Ruth Kinnerød er i dag 94 år og har fortsatt levende minner fra tiden som pianolærer på Kampen.

KILDER: RUTH KINNERØD, SVEIN ERIK KINNERØD OG EGIL NORDLIE

SKREVET AV GRO ASCHIM

DA ROCKEN KOM TIL JORDAL

Roald Stensby fra Nordisk mesterskap i rock på Jordal Amfi i 1959.

DA ROCKEN KOM TIL JORDAL AMFI i 1958, stod en 17 år gammel flymekanikerlærling på tribunen sammen med tusenvis av andre ungdommer. De hadde kommet for å se og høre Nordens beste rockere. Det var Nordisk Mesterskap i rock. Nordens rockekonge skulle kåres. Roald Stensby hadde som alle andre Per «Elvis» Granberg som den store favoritten. Men det ble en svenske som vant. Little Gerhard. Og da startet spetakkelet. Ungdommene fant seg ikke i at den norske rockeren ikke vant. Flasker og stoler for gjennom luften. Det var rockeopptøyer i Oslo igjen. For rocken kom til Norge i 1956. Med «Vend dem ikke ryggen» på Saga kino ble Bill Haleys rockemusikk kjent for ett stort publikum. Og det tok «fyr» i Oslo da «Rock around the Clock» ble satt opp på Sentrum kino. Opptøyer og slagsmål hadde fulgt filmen verden rundt og det samme skjedde i Oslo. Biler ble veltet, og det ridende politi måtte komme for å roe gemyttene. Ungdommen hadde fått sin egen musikk og dyrket de amerikanske rockerne. Elvis Presley var «Kongen»

Så, i 1959, var det igjen klart for «Nordisk mesterskap» på Jordal Amfi. Og denne gangen var «regien» den beste. Sagenegutten Roald Stensby vant. Han hadde en hvit gitar, men han kunne ikke spille på den. Men han slo den i gulvet gang etter gang. Den ble ikke knust, spratt bare opp hver gang.

Roald Stensby og hans band «The Rockin' Jailers» fikk en kort karriere. I 1960 dro Roald i militæret og da han kom hjem igjen, hadde den norske rockebølgen lagt seg.

Per «Elvis» Granberg fikk ett comeback med New Jordal Swingers i 1973 og døde i 1980. Mesteren fra 1959 har slått seg ned på Enerhaugen, ett langt steinkast fra Jordal Amfi.

SKREVVET AV LASSE SOLBERG

Bildet viser «Kampegutta» i Stenersgata 1. mai 1938 eller 1939. Huset bak på bildet står ennå.

KILDE:

GRETE LETTING OG TERJE KNUDSEN:
FRA KAMPEN TIL NEW ORLEANS
– KAMPEN JANITSJARORKESTER GJEN-
NOM 75 ÅR. SCHIBSTED 2004

KAMPEN JANITSJARORKESTER ble stiftet i en bygård i Sigurdsgate 5 på nedre Kampen 10. september 1929. Initiativtageren var Rolf Letting – den gang tretten år. Han fikk med seg tre gutter i gården sin og lærte dem å spille. Guttene hadde sine første øvelser på kjøkkenet i ettromsleiligheten til familien Letting. Etter hvert var de blitt en gjeng på fem – seks gutter i åtte- til femtenårsalderen, og da kjøkkenet etter hvert ble litt trangt, fikk de bruke loftet i gården som øvingslokale.

I den spede begynnelsen var skraphandleren, der instrumentene ble kjøpt etter vekt og ikke etter kvalitet, en viktig kilde til instrumenter. Rolf Letting ble Kampen Janitsjarorkesters første dirigent, og han ledet orkesteret gjennom hele førtito år. Det var på 1950-tallet at korpset begynte å spille svingmusikk i gatene, noe som etter hvert er blitt noe av et varemerke for «Kampegutta».

I de første årene kalte orkesteret seg for Kampen Ungdomskorps. I 1935 ble korpset slått sammen med Arbeidernes Ungdomskorps, et annet korps ledet av Rolf Letting, og navnet ble dermed endret til Kampen Arbeiderungdomskorps. Alle medlemmene ble da kollektivt innmeldt i Norges Kommunistiske Ungdomsforbund, og korpsets første banner med gul stjerne på rød bunn, bar preg av den politiske tilknytningen. Siden 1950 har korpset marsjert under navnet Kampen Janitsjarorkester.

Kampen Janitsjarorkester har gjennom årene mottatt en rekke utmerkelser, blant annet Oslo Bys Kulturpris. Korpset kan også skilte med æresmedlemskap i sin musikalske hjemby, New Orleans.

SKREVET AV GRO ASCHIM

AGNES BREVIG OG KVINDelige STUDENTERS SANGFORENING

Agnes Brevig og Kvindelige Studenters Sangforening i Universitetets Aula. Bilde er antakelig fra jubileumskonser- ten i 1960 eller 1965

MANGEÅRIG DIRIGENT i Kvindelige Studenters Sangforening, Agnes Brevig, vokste opp i «Skarihagen» på Kampen. Huset, som nå er revet, var et toetasjes trehus med veranda beliggende i kvartalet der Kampen Sykehjem nå ligger, nærmere bestemt omtrent midt mellom sykehjemmet og blokka nederst i Kampengata. Agnes vokste opp med sin familie i leiligheten i 1. etasje.

Kvindelige Studenters Sangforening, tilknyttet Universitetet i Oslo, er verdens eldste akademiske kvinnekor (stiftet i 1895). Agnes Brevig (1907 - 1983) var korets første kvinnelige dirigent, og hun dirigerte koret med myndig hånd i over tretti år. Hun var utdannet pianist, og ble medlem av sangforeningen i 1932. Man merket snart at hun var en usedvanlig begavelse, og hun ble korets faste akkompagnatør. Styret i Kvindelige Studenters Sangforening oppmuntret henne til å ta dirigent-utdannelse og skaffet henne stipender. Hun tok all den utdannelse hun kunne få i Norge, blant annet hos Fartein Valen. Hun studerte også ved Musikkhøyskolen i Stockholm og ved Hochschule für Musik i Berlin. Hun debuterte som dirigent under sangforeningens Møre-turné i 1935, og hun dirigerte sin siste konsert med koret i 1966. Gjennom sitt arbeid for Kvindelige Studenters Sangforening turnerte hun med koret i inn- og utland. Amerikaturnéen i 1948 og en turné i Tsjekkoslovakia i 1966 var blant mange høydepunkter.

Under 2. verdenskrig ble det vanskelig for koret å holde i gang virksomheten, og de måtte ha øvelser i det skjulte. Etter massearrestasjoner av studenter og lærere ved Universitetet i Oslo høsten 1943, ble virksomheten helt innstilt i en periode, men i februar 1944 foreslo Agnes Brevig å sette i gang stemmepøver i sitt hus på Kampen. Øvelsene fant sted i «malerstuen» i 2. etasje i Skarihagen, forøvrig det samme atelieret som i mange år ble benyttet av kunstmaleren, Anders Svarstad. Her øvet sangerne inn et repertoar med norske sanger med tanke på å kunne opp- tre på tilstelninger når krigen var vunnet.

Under Agnes Brevigs ledelse vant koret en rekke priser og utmerkelser, blant annet første premie i en korkonkurranse i Llangollen i Wales i 1949. Agnes Brevig innehadde den tsjekkiske stats sangermedalje og Kongens fortjenstmedalje i gull, og hun ble i 1960 utnevnt til æresmedlem i Kvindelige Studenters Sangforening.

SKREVET AV GRO ASCHIM

KILDER:

BOKEN «KVINDelige STUDENTERS
SANGFORENING 100 ÅR» FRA 1995
NORMANN LARSEN
BRYNHILD HJETLAND

Vidunderbarna – Kjell og Rolf Bækkelund.

KJELL BÆKKELUND ble født 6. mai 1930. De 7 første årene i sitt liv hadde Kjell på Kampen. Adressen var Hedmarksgata 33 (se Kampenkalenderen 2005, oktober). Det var et grønmalt hus i tre etasjer. Første etasje lå under gatenivå, nærmest en kjeller, og der i halvmørket leide familien Bækkelund ett rom og kjøkken. Det var en vannpost nær huset, og utedass et stykke unna, av hensyn til hygien. Faren, Martin Bækkelund, jobbet på Backes Høvlerifabrikk i Østerdalsgata ved siden av Sætre kjeksfabrikk. Moren, Rallik Antonette, var fra Tøyen og vokste opp på Vålerenga. Utdannelsen fikk hun i Frelsesarméen. Der trakterte hun gitaren og spilte på gater og torg. Men hun kastet uniformen 19 år gammel: Det var ikke samsvar mellom liv og lære i arméen. Hun skaffet seg i stedet vaskejobber rundt omkring i byen.

Med mor på gitar og far på trekkspill, var det liv i den lille leiligheten. Naboene dunket i vegger og gulv i protest mot «bæljespellet» i første etasje. Broren Rolf fikk fiolin som seksåring. Den kostet 20 kroner. Hva med Kjell? Moren var ikke i tvil. Det måtte bli et piano. Det ble kjøpt hos Brødrene Hals og kostet 725 kroner, godt brukt. Det ble daglige øvinger ved pianoet for femåringen. Men det ble også tid til lek og ugagn. Et viktig sosialt midtpunkt var Alf Bastiansen og menighetshuset. Der var unge alltid velkomne. Leken på løkka bak huset ble avløst av «krigen» mot gutta fra Vålerenga. Mamma Rallik mante til forsiktighet, han kunne skade fingrene. Og da Kjell begynte på pianoundervisning hos Nicolai Dirdal på Musikkonservatoriet fem og et halvt år gammel, var det slutt på sportslige aktiviteter.

Øvingen ga resultater. Rolf og Kjell ble kalt «vidunderbarna». Og folk strømmet til for å se og høre dem spille klassisk musikk. De spilte på Centralteateret, Folkets Hus og Scalarevyen. Og utenbys i Drammen og på Hamar. Kjells første store opptreden var i Aulaen i 1938. Kongen satt på første rad. Kjell spilte Haydens pianokonsert i D-dur. Etter konserten fikk han hilse på Kong Haakon. Kjell fikk utsatt skolestarten. Han fikk privatundervisning tre ganger i uken i ett år. I 1938 begynte Bækkelund på Kampen skole. Han gikk rett inn i 3.klasse.

Kjell Bækkelund er altså oslogutt fra østkanten, men hadde ikke noe imot vestkanten. Senere i livet slo han seg ned i Olav Kyrrès gate på Oslos beste vestkant. Men han glemte ikke hvor han kom fra. Da huset i Hedmarksgata skulle rives på 80-tallet, tok han med sin sønn Mads til Kampen for å vise ham stedet han tilbrakte sine første år.

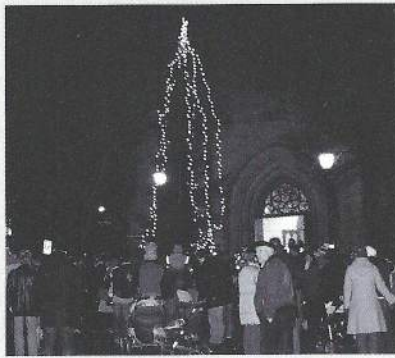
Kjell Bækkelund døde i 2004, 74 år gammel.

SKREVET AV LASSE SOLBERG

Fast akkompagnement er blant annet Kampen Skoles musikkorps.

Julegrana ble som tradisjonen tilsier tent den første søndag i advent også i 2005. I motsetning til f.eks. tenningen i 2003 (bildet under) ble begivenheten ikke velsignet med snø.

FØRSTE SØNDAG I ADVENT tennes julegrana foran Kampen kirke. Fast akkompagnement er blant annet Kampen Skoles musikkorps. Kampen Vel i samarbeid med kirken, har i mange år stått for tradisjonen med tenning og gang rundt juletreet, før kveldsgudstjenesten. Et år sviktet den elektriske juletrebelysningen, og Kari Mette Holvik (innehaver av Holmenkollskien og Kampenprisen) reddet situasjonen ved å hente hele beholdningen av små bønnelys inne i kirken og dele ut til alle utenfor. Det ble veldig stemningsfullt å gå rundt treet med bare levende lys og synge julesanger. Kampen kirke har en lang tradisjon med å være kulturkirke, og det er blitt avholdt mange flotte konserter der, med blant annet jazz, Bjørn Eidsvåg og Kampen Janitsjar. Skolen og kirken har vært de to store kulturbærerne på Kampen i over 100 år.

SKREVET AV CHRISTINE BERGH-SMITH